

Posudek bakalářské práce

Autor/ka práce: Adam Směťák

Název práce: Vizuální reprezentace kultury původních obyvatel Kanady

Posudek vedoucí/ho práce ✓

Posudek oponenta/ky ✕

Autor/ka posudku (jméno, příjmení, pracoviště): Michal Šimůnek, KF

Hodnocení obsahu a výsledné podoby bakalářské práce (A/výborně – B/velmi dobře – C/dobře – D/dobře s výhradami – E/dostatečně – F/nedostatečně – nedoporučeno k obhajobě)

Vhodnost zvoleného cíle a přístupu práce.....	A
Relativní úplnost zpracované literatury ke zvolenému tématu.....	B
Schopnost kriticky vyhodnotit a použít odbornou literaturu.....	A
Logičnost struktury práce, souvislost jejich kapitol.....	A
Jazyková a stylistická úroveň práce.....	B
Dodržení citační normy (pokud se v textu opakovaně vyskytují přejaté pasáže bez udání zdroje, práce nemůže být doporučena k obhajobě)	B
Obrazové přílohy v dostatečném rozsahu, oprávněnost a vhodnost příloh, grafická úprava.....	B
Původnost práce, přínos k rozvoji oboru.....	A
Celkové hodnocení bakalářské práce.....	A

Slovní hodnocení bakalářské práce včetně otázek, k nimž se student/ka musí při obhajobě vyjádřit:

Adam Směťák zaměřil svoji bakalářskou práci na problematiku filmové tvorby původních obyvatel Kanady, přičemž toto téma vhodně zasadil do širších souvislostí problematiky reprezentace jinakosti Druhého, která je pro antropologické a dokumentární filmy klíčová.

Kladně hodnotím solidní argumentaci dílčích rozhodnutí týkajících se interpretačních nástrojů, výběru filmů apod. Např. rozhodnutí zaměřit se na kinematografii Inuitů Adam vhodně zdůvodňuje odkazem na Flahertyho film *Nanook of the North*, který lze považovat za první antropologický dokumentární film. Volbu produkčních společností, na jejichž filmovou tvorbou se Adam zaměřuje, odvozuje z renomé jejich filmů. Z filmové teorie si Adam vhodně volí Nicholsovu typologii modů dokumentárního filmu. Správně se podle mého soudu soustředí zejména na observační a participační modus, na jejichž odlišnostech výrazně vyvstává právě vztah vypravěče/filmaře a těch, kteří jsou objektem filmové reprezentace. Adam nadto dokázal zasadit tuto „filmovou“ diskuzi do kontextu debat v oblasti vizuální antropologie a šířeji v oblasti sociálních věd, kde se správně odkazuje na Briana Faye a jeho vymezení multikulturního přístupu. Důležité přitom je, že Adam teoretické

úvahy pouze nepřerývá, nýbrž je vždy ilustruje a vysvětluje na příkladech „domorodých“ médií, v čemž lze spatřovat jeho výrazný autorský vklad.

Adam dokázal k domorodým filmům přistupovat kriticky a často zohledňuje jejich ambivalentní důsledky pro samotné domorodé kultury a jejich zachování. Správně tak podotýká, že filmové médium je samo o sobě produktem západní kultury, práce s kamerou, střih filmového záznamu, rytmus vyprávění apod. jsou výrazně kulturně konvencionalizované. Síla konvencí „filmového aparátu“ tak problematizuje schopnost filmu autenticky reprezentovat domorodé kultury, neboť samotný film není „autentickým“ výrazovým prostředkem těchto kultur. Adam tak často s kritickým nadhledem hodnotí vybrané filmy z hlediska vztahu mezi autorem a subjekty reprezentace, analyzuje použité dokumentární postupy či vliv produkčních společností (viz zejména jeho interpretace filmu Inuvunga: I Am Inuk, I Am Alive).

Problematika, které se Adam v práci věnuje (vizuální antropologie, reprezentace druhých a domorodá kinematografie) je přibližně od 80. let 20. století velmi intenzivně diskutována a existuje k ní velké množství knižních zdrojů a článků. S ohledem na daný typ kvalifikační práce dokázal Adam pracovat s dostatečným množstvím relevantní literatury. Práce se zdroji je z hlediska citační etiky v pořádku, jen to chtělo z formálního hlediska sjednotit psaní odkazů. Z jazykového hlediska se v textu místy objevují překlepy a drobné chyby, zejména v interpunkci.

Z pozice vedoucího práce kladně hodnotím Adamovo zaujetí pro téma. Toto mu bylo sice zpočátku spíše trochu na obtíž, neboť množství informací, které načerpal a souvislostí, které se snažil v textu zohlednit, mu samotné psaní a argumentaci poněkud komplikovaly. Jsem rád, že se mu nakonec podařilo informační přesycení zvládnout a najít jasnou perspektivu, ze které ke zvolenému tématu dokázal konzistentně přistoupit. Adam tak v průběhu psaní své bakalářské práce zvládl výrazně kultivovat své myšlení a psaní.

Otázky k obhajobě:

Práci začínáš poukazem na internet jakožto na „kolektivní médium“, které podle mnohých stojí za výraznou decentralizací a demokratizací sociální komunikace. Vůči tomuto pozitivnímu chápání internetu však existuje řada připomínek, které představu jeho pozitivních aspektů nabourávají a jeho roli decentralizujícího a demokratizujícího média zpochybňují. Mohl bys některé z těchto kritických pohledů uvést a zamyslet se, jestli se nějak nevztahují i na filmy či projekty, kterým ses věnoval ve své práci?

Správně rozlišuješ mezi dokumentárním filmem a filmovou dokumentací a píšeš: „Záběry z bezpečnostních kamer mají svoji vysokou indexní schopnost reprezentovat žitou realitu skoro až důkazním způsobem, ale sami o sobě nejsou dokumentárním filmem.“ Existuje však řada příkladů, kdy se dokumentace stává přinejmenším součástí dokumentárního filmu. Co se musí stát s filmovou dokumentací, aby se stala dokumentárním filmem? Pokud máš přístup na dafilms.cz, můžeš v této souvislosti uvažovat o filmu Středomoří (Jean-Marc Chapoulie, 2019), který je kompletně složen ze záběrů pořízených z veřejně dostupných webových kamer.

Datum: 21. srpna 2020

Podpis: